

فرهنگ و مهرازی (=معماری): بازساختِ خیم و خردِ روزگار

یکی از رشته های علمی در پژوهشهای تاریخی/ فرهنگی، بازسازی ساختمانهای باستانی ست که تنها اندک بخشهایی از آنها بر جای مانده.

بی گمان دیدن نگاره هایی از بازسازی این گونه ساختمانها برای گروهی از دیدی و نگاهی حسی ارزش دارد. از دید پژوهشی نگاه دیگری در میان است.

معماری یکی از هنرهایی ست که بار و پیام فرهنگی بزرگی را بازتاب می دهد، تا جایی که می توان خوی مردم روزگار ساختن آن ساختمانها، باورهاشان، توان و دستاوردهای فناوری شان و ... را تا اندازه بسیار بازشناخت.

یکی از همسنجیهای روشنگرانه، برای نمونه، سنجش حالتی ست که دیدن نمونه بازسازی شده کاخهای پارسه/ تخت جمشید با ساختمانهای زند و قاجار در بیننده پدید می آورد:

تخت جمشید پسند مردمی ست که در کمتر از زندگی یک نسل از جایگاه قبیله ای گمنام به فرمانروایی جهان رسیدند. کاخهایشان پُر است از شور و سَهشِ پیروزی و نیرومندی، توانمندی و ندیدن فرودِ زندگی ملی، که تنها فرازش را دیده بودند و می شناختند.

ولی ساختمانهای زند و قاجار... چنان نازک پردازانه ساخته شده که گویی در دمی به بادی فرود خواهد آمد، که چنین نشده است.

اینک مردمی ست و ملتی که فرود زندگی را دیده و از آن راه آموخته که نرم / استوار بر پا بماند.

از بالا به پایین:

پارسه / تخت جمشید، هخامنشی

شمس العماره، قاجار

:Reconstructing Persepoli

<http://www.persepolis.nu/persepolis.htm>

:The Reconstruction of Ruins

http://www.archaeological.org/.../N_S-P_Article_Dec_2009...